

ningen i Berlin ere godkjendte ved Tillægsbevillingsloven 1850—51) og Udgiften 1689 Rd. 56 $\frac{1}{2}$ fl. til Enken efter den afgaaede Gesandt i London (til Leien af Gesandtskabshotellet og til Hjemreisen) findes tilstræffeligen motiveret i de oplyste Omstændigheder.

Den sidste Post, der gaaer ind under dette Beløb, er 1421 Rd. 91 fl., som ere udbetalte til Generalconsulen i Paris uden nogen Gjæmnel. Den kan kun passere, fordi Rigsdagen i den paafølgende Finantslov har bevilget ham den personlige Gage, som her sees for $\frac{1}{3}$ af det foregaaende Aar at være bleven anteciperet.

1. Udgifterne 351 Rd. 57 fl., 4000 Rd., 5000 Rd., 5764 Rd. 50 fl. og 1689 Rd. 56 fl. passere.
Udgiften 1421 Rd. 91 fl. kan passere.
2. Udgifterne 381 Rd., 166 Rd. 64 fl. og 5091 Rd. 18 fl. passere.
3. Dverskriftelsen 200 Rd. passerer.

Indenrigsministeriet.

Under første Post omhandles tvende Meerudgifter ud over det ved Finantsloven til Redningsvæsenet bevilgede Beløb, nemlig 835 Rd. 78 fl. til Bornholmse Stationer og 1070 Rd. 59 fl. til Completeringen af de jydke Stationer, hvilke Udgifter vistnok have tilstræffeligen Gjæmnel i Lov af 26de Marts 1852, men dog behøve Anerkjendelse i Rigsdagens Beslutning.

Af samme Grund vil det under Nr. 13 vorde indstillet til Billigelse, at der udenfor Finantsloven er udgivet, ifølge Lov af 26de Marts 1852, til Sandflugtens Dæmpning 12,163 Rd. 92 fl., og ifølge Lov af 31te Marts 1852 til Huusdyravlens Fremme 6032 Rd. 8 fl.

Med Hensyn til en af de under Nr. 28 omhandlede Punkter vil det sees, at Revisionen har deelt sig i en Majoritet og Minoritet, som have gjort hver sin Indstilling. Sagen angaaer en Udgift af 9262 Rd. 14 fl. for de

i 1851 til Island opsendte Tropper, hvilken Foranstaltning er foranlediget ved Stiftamtmandens Indberetning, at Forsatningsudkastet vilde møde betydelig Modstand, hvis der ikke fra Regeringens Side vises, at det var dens alvorlige Beslutning, ikke at indrømme Videre og Mere, end Udkastet fastsatte, i hvilken Henseende han ansaar et Krigsskibs og Landtroppers Opsendelse for aldeles nødvendig. Udvalget deler ganske Revisionens Tvivl om, hvorvidt den Modstand, som kunde befrygtes, var en saadan, som kunde og burde mødes med væbnet Magt, og det maa tillige fremhæve, at Indenrigsministeren vel sees foreløbigen at have bragt Spørgsmaalet om en saadan Foranstaltning paa Bane i Statsraadet, men at en virkelig Beslutning ikke derom er fattet, og selvfølgelig ikke kan erstattes ved Forsatninggen af, at den siltiende er bleven bifaldet. Udvalget har desuagtet meent at burde slutte sig til Minoritetens Indstilling, at Udgiften „kan passere“, fordi denne enkeltstaaende, forlængst affluttede Foranstaltning ikke kan drage videre Følger efter sig, og fordi det ved Bedømmelsen af en saa sferntliggende Landsdeels indre Forhold ikke kan undgaaes, at der maa tillægges den høieste Localøvrigheds Mening megen Vægt, ligesom det er bitterligt, at paa den Tid meget høitflyvende Forestillinger om et selvstændigt islandsk Rige havde fremkaldt en vis Bevægelse i Gemytterne.

Udvalget skal af de i Beretningen meddeelte Oplysninger endnu fremhæve, at i det her omhandlede Aar Indtægterne af Island have andraget 25,451 Rd. 78 fl., Udgifterne derimod 53,827 Rd. 76 fl., hvilket giver en Underbalance af 28,375 Rd. 94 fl. Det sees saaledes, at Island ikke har kunnet bestribe Udgifterne ved Bestyrelsen af sine særlige, locale Muliggender, uden et Tilskud fra Kongeriget, der er større end dets samtlige Indtægter, langt mindre har været i Stand til at yde mindste Bidrag til de almindelige Statsforordenheder.

1. Udgifterne 835 Rd. 78 fl. og 1070 Rd. 59 fl. billiges.
2. Udgiften 5,057 Rd. 62 $\frac{1}{2}$ fl. billiges.